

PŘÍBĚH DRUHÝ

Jak jsem si upekla kouzelný den

VŠUDE, KAM SE PODÍVÁM, VIDÍM JEN SAMÁ JABLKA. DOMA NÁM VYROSTL SKUTEČNÝ JABLEČNÝ SAD. VŠUDE MÁME HROMADY ZÁŘIVÝCH ČERVENÝCH JABLÍČEK.

JEDNOHO RÁNA U NÁS NĚKDO ZAZVONIL. KDYŽ TATÍNEK OTEVŘEL DVEŘE, UVIDĚLA JSEM, JAK ZA NIMI STOJÍ LEGRAČNÍ BACULATÝ PÁN S VELKOU KARTONOVOU KRABICÍ. KRABICI MĚL POLOŽENOU NA BŘIŠE A VYPADALO TO, JAKO BY JEHO BŘICHO BYLA POLIČKA. BACULATÝ PÁN SE NA MĚ PODÍVAL, ALE VŮBEC NIČEMU SE NEDIVIL.

JAKO BY SE BĚŽNĚ SETKÁVAL S HOLČÍČKAMI, KTERÉ JSOU VYŠŠÍ NEŽ JEJICH TATÍNEK A MAJÍ JEDNU PONOŽKU A PYŽAMO S MEDVÍDKEM.

„JEN MI NIC NEŘÍKEJTE!“ ZVOLAL TENHLE LEGRAČNÍ PÁN. „TOHLE JE PRO VÁS. DŘÍV JSEM NEDOKÁZAL ZVEDNOUT ANI RUCI! SEDÁVAL JSEM NA SVÉ ZAHŘÁDCE A BYL SMUTNÝ. JABLKA MI POŘÁD PADALA NA ZEM – SLYŠEL JSEM SAMÉ BUM A BÁC. ALE NEMOHL JSEM JE SEBRAT. VŽDYŤ

JSEM SE NEDOKÁZAL ANI OTOČIT! DĚLAL TAKOVÝ RÁMUS, AŽ SE NAŠE JEZEVCICE VĚTVIČKA ZAČALA RADOVAT, ŽE K NÁM KONEČNĚ PŘIŠEL ZLODĚJ A ONA NÁS TEĎ MŮŽE OCHRÁNIT.

